

הדוגמנית שולי חנני הגישה תביעה נגד „העולם הזה” - והמישפט עצרה אותה בחשד שהיא איימה על עדה כדי לשנות את עדותה.

דממתה שגל הקהילה

בשבוע שעבר הופרה שלוות הפגרה בבית-המישפט בתל-אביב.

הדוגמנית שולי חנני הגישה תביעה נזיקין על סך 150,000 לירות נגד „העולם הזה”, על-פי חוק לשון הרע. תביעתה של שולי התבססה על כתבה שהופיעה בגיליון „העולם הזה” (2132). תחת הכותרת „חבורת הכרם פושטת שוב”, חשף כתב העיתון, יגאל לביב, שידרת פגישות ברחבי העולם בין חבורת הכרם, ששתי תפים בה בין השאר טוביה אושרי, רחמים אהרוני וצבי פאר, עם קבוצת נוכלים בין-לאומית. בסיומה של הכתבה הוזכרו שתי דוגמניות: ברכה („ביאטריס”) שוורץ ושולי חנני, כמי שאנשי חבורת-הכרם מייעדים להן תפקידי אירוח של אנשים שאותם צריך לקנות או להביא לידן כך שישתפו פעולה. כן תוארו יחסיה של שולי עם כמה אנשים המקיימים קשרים עם חבורת הכרם, ובהם צבי פאר ואריה פרום. כן סופר על הרקע למעצרה של שולי בידי המישטרה, בשל עבירות מטבע.

תפקיד נוסף בעיסקי חבורת הכרם, שיועד לפי אורחיה הכתבה לשולי, היה הברחת כספים של החבורה בצורת ילומים מלוטשים, מדרום-אפריקה לישראל.

מייד אחרי הפירסום פנתה שולי לפרקליט תל-אביב ידוע, בבקשה שיגיש בשמה תביעה נגד „העולם הזה”.

הזה” הפרקליט סירב. היא פנתה לפרקליט אחר, וזה הגיש את כתב-התביעה בשמה ובו נטען בין השאר: „פירסום הכתבה גרם לה צער ועוגמת-נפש, פגע בסיכוייה להינשא וגרם לכך ששוב אין מזמינים אותה לתצוגות אופנה”.

פרקליט „העולם הזה”, עורך-הדין אמנון זיכרונני, הגיש כתב הגנה. במיסגרת עדויות ההגנה ביקש זיכרונני להשמיע שניים מן העדים שהיו אמורים לעזוב את הארץ בימים אלה, ולפניך ביקש להקדים ולשמוע, עוד בתקופת הפגרה של בתי-המישפט, את עדותם. שופטת השלום התל-אביבית עדנה שצקי מינתה בהתאם לסמכותה את מזכיר השופטים זליג פוסק, לשמוע את העדויות המוקדמות ולרשמן.

לשם כך נקבע מועד באמצע השבוע שעבר, והוזמן להעיד אזרח דרום-אפריקה, ששמו הוזכר בכמה מהכתבות על חבורת הכרם, בגיליונות קודמים של „העולם הזה” (2108; 2107) — קוקי מנדוזה. בתחילת הדיון, בעוד הצדדים ממתנינים למנדוזה, הופיעה אשה שהציגה עצמה כאיזבלה מנדוזה, אשתו של קוקי, והודיעה שבעלה לא יוכל להופיע לדיון בשל מצב בריאותו הרעוע. עורך-הדין זיכרונני העלה מייד שתי הצעות: האחת — לנסוע מייד לבית בנו של מנדוזה ברעננה, שם שהה קוקי. האפשרות השנייה — לדחות

את הישיבה, להוציא צו-עיקוב-ציאה-מהארץ נגד מנדוזה, ולקיים את ישיבת בית-המישפט בדירה ברעננה. ההצעה השנייה נתקבלה, וביום השישי האחרון נגבתה עדותו של מנדוזה בנוכחות כל הצדדים.

אך עוד לפני-כן, בעת הופעתה של אשת מנדוזה בבית-המישפט, אירעה תקרית מפתיעה. דיון-דברים חריף פרץ בין התובעת, שולי חנני, לבין איזבלה מנדוזה. שולי טענה שאינה מכירה את איזבלה, וזו כינתה אותה „שקנינית” וסיפרה שהלוותה לשולי 300 ראנד (יותר מ-5,000 לירות ישראליות). בעיקבות ה"תקרית החליטה ההגנה במישפט לגבות עדות גם מאיזבלה מנדוזה.

אולם, עוד לפני שהחלה הפגישה בין הצדדים ברעננה, אירעה התפתחות נוספת. איזבלה מנדוזה התקשרה לרה למישטרה, וסיפרה ששולי איימה עליה, בניסיון להשיג פיע עליה לשנות את עדותה, ולא להזכיר את עניין ההלוואה של 300 הראנדים. המישטרה באה לבית מנדוזה וערכה הקלטות של שיחות שתי הנשים, וכן הקלטה של שיחת-טלפון בין שולי לבין אשתו של מנדוזה. השבוע נעצרה התובעת שולי חנני.

להלן הקטעים העיקריים מעדויותיהם של קוקי ואיזבלה מנדוזה, כפי שרשמו על-ידי מזכיר בית-המישפט השלום זליג פוסק:

אני מבקש להפנות את תשומת-הלב לכך שבשלב זה איננו מנהלים מישפט בשאלה אם שולי חנני זונה או שאינה זונה. אני רק מבקש להוכיח שבדברים מסיימים נאמרו, ובתביעות של לשון הרע יש מיישם קל רב וחשיבות לתום ליבו של העיתונאי, והדברים מתקשרים לנושא המישפט.

איזבלה מנדוזה: בני בוסטון אמר לבעלי ששולי היא זונה ארוחה. משום שגנבה את הטבעת והשתמשה בטלפון שלו. בעלי אמר לבני בוסטון: תגיד אותה לנפשה ואולי תעשה לה צרות. בני בוסטון הכיר את בעלי, והסכים לכך. בעלי ובני בוסטון נהגו להמר ביחד. לאחר-מכן שוב צילצל צבי מישטרה. זה היה הצילצול השני. גם הראשון היה מישטרה.

אני עניתי לטלפון, והוא ביקש לדבר עם בעלי. הוא ביקש מבעלי שיתן לשולי 300 ראנד, כי לא היה לה מספיק כסף. בעלי טילפן לשולי בנוכחותי, ואמר לה שצבי טילפן והיעתה וביקש ממנו לתת לה קצת כסף. בעלי עשה סידור להיפגש איתה למחרת בבוקר בשעה 9, ולמחרת בבוקר בעלי הרגיש לא טוב ואני לקחתי אותו לבית החולים.

הואיל שהמקום המיועד לאותה פגישה היה באותה דרך, לקחתי 300 ראנד ו-10 הלכתי למקום, והיה ברחוב שממו לא זכור לי. הייתי צריכה לפגוש אותה בשעה 9, והיא איחרה בעשר דקות. בעלי הסביר לי איך היא נראית. ראיתי אותה צועדת במורד הרחוב. יצאתי מהמכונית וצעדתי לקראתה. שאלתי אם היא שולי. היא אמרה „כן”, ואני אמרתי שאני אשתו של קוקי והבאתי לה את הכסף שצבי ביקש למסור לה.

זיכרונני: מה קרה אחרי הדיון בבית המישפט ביום רביעי?

איזבלה מנדוזה: שולי באה אלי בערב, ואמרה לי „למה אמרת להם שאת מכירה אותי?” עניתי לה: „אני מכירה אותך ועוד נתתי לך כסף”. היא אמרה שלבעלי ולי היו צרות רבות בישראל, אם לא אכתיש שאני מכירה אותה, מפני שהיא נחקרה במישטרה אודות בעלי והכחישה במישטרה שהיא מכירה את בעלי ואותי. היא ביקשה ממני לשכוח את הצהרתי, ושאני ובעלי נאמר שאנו לא מכירים אותה. בעלי לא ראה אותה בשום שלב בדירה, משום שהוא ישן. היא התעקשה, ואמרה שאם אומר שאני מכירה אותה יהיו לנו צרות רבות כאן. „מפני שהם יבשלו הרבה האשמות נגדכם...”

(בתמשך מסרה איזבלה מנדוזה בעדותה כי היא ביקשה משולי את מיספר-הטלפון שלה, והן נדברו

בעלה, וגם נזמין את אותו צבי פאר כעד לבית-המישפט. עלימנת לאמת פרט זה. אשר לנקודה המישפטית: מר פוסק הת' מנה לגביית הודעות על-ידי שופט השלום התורן.

לפי תקנות סדר הדין האזרחי, כשמת' מנה אדם לגביית עדות ומתעוררת מח' לוקת הדברים נרשמים, כולל השאלה וה' תשובה, ובשלב מאוחר יותר קובע השופט את עמדתו בעניין. תפקידו של גובה ה' עדות לרשום את הדברים כך, ולשקף את חליפת הדברים.

משגב: הסכמתי כי שופט יגבה את העדות, עלימנת לקבוע ולהכריע לגבי עדי' יות קבילות, ולא פקיד גובה עדות שאינו מוסמך לכך. כמו כן הסכמתי רק על גביית עדותו של מנדוזה, ולא של אשתו. לכן אני מבקש להפסיק את גביית העדות בשלב זה, ולהעביר את הדיון בהמשך לשופט מוסמך.

זיכרונני: עם כל הכבוד, לא! לא מר משגב, לא זיכרונני, ולא פוסק, קובי' עים את סידורי גביית העדויות. לשם כך קיים חוק וקיימות תקנות. התקנות מדברות בעד עצמן, לשימתחתי אני נמצא במצב שבו אני זוכר מה אומרות תקנות סדר הדין האזרחי. ואם חברי לא הביא עימו את תקנות הדין האזרחי...”

(המשך עדותה של איזבלה מנ' דוזה.)

איזבלה מנדוזה: צבי נתן לבעלי את מיספר הטלפון בבית שבו התגוררה שולי, ואני אתן לך מיספר זה על גבי כרטיס-ביקור של בעלי, כתוב בכח-בידו. בעלי טילפן לה באותו ערב, בנוכחותי, ור' קבענו פגישה למחרת היום. כשבעלי פגש את שולי, הוא שאל אותה מי האיש ש' מאים עליה.

שולי מסרה לבעלי את מיספר-הטלפון של האיש המאיים עליה, לדבריה. וכשבעלי בא הביתה הוא טילפן לאותו האיש ב' נוכחותי. שמו בני בוסטון. לא שמעתי מה אמר האיש, שמעתי רק מה אמר בעלי. מדוע אתה מחפש צרות עם האשה הזאת (הכוונה לשולי) ובעלי אמר לי לאחר-מכן שאותו אדם אמר לו כי היא זונה מלוכלכת.

משגב: אני שוב מתנגד. זוהי רכילות מרושעת מכלי שלישי, שאינה קבילה ב' בית-מישפט. ואני מבקש שלא לתייך יותר דברים שנאמרו כביכול מפ' בני בוסטון, אלא-אי-כך יצהיר עורך-הדין זיכרונני ה' מלומד שבני בוסטון יהיה עד במישפט. לכל הדברים האלה שאמר בני בוסטון, אין ערך מישפטי.

זיכרונני: בנוסף למה שטענתי לעיל,

היה תקופה מסוימת בדרום-אפריקה. צבי אמר לבעלי שבני בוסטון מבקש למנוע את יציאתה של שולי מדרום-אפריקה.

זיכרונני: מה אמר צבי לבעלך? **משגב:** (פרקליטה של שולי חנני): אני מתנגד לשאלה, מאחר שהיא לא שמעה מה אמר צבי לבעלה ואין היא יכולה להעיד על שיחה שלא שמעה. **זיכרונני:** אנחנו ערים לכלל שוהי עדות שמיעה, ואנחנו נוכיח כל פרט ה' טעון הוכחה, דהיינו — נשמיע כעד את

חקירה ראשית של עורך-הדין זיכרונני: (העדויות ניגבו באנגלית ותורגמו בו במקום לעברית.) **איזבלה מנדוזה:** שמי איזבלה מנ' דוזה, ואני מכירה את שולי חנני רק בשם שולי. פגשתיה בבית-המישפט, וזו שולי שאני מכירה. פגשתיה בדרום-אפריקה, ב' קולוני, פרבר של יוהנסבורג. חבר שלה התקשר לבעלי. שמו צבי, והוא צילצל לי בעלי ואמר ששולי נמצאת בדרום-אפריקה, והיה אדם בשם בני בוסטון, שאיתו היא

פרקליט זיכרונני ועד מנדוזה ישיבת בית-מישפט בבית